

1) Fortſættelſe af enefte Behandling af:

Indſtilling af Udvalget for Valgbrevs Prøveſe angaaende Valget i Kjøbenhavn's Amts 3dje Valgkreds.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forſlag til Lov om Landsbhypræſternes Bønning m. m.

til hvilket Udvalg er henbift:

Forſlag til Lov om Beſættelſen af Sognepræſteembeder i Folkekirken.

3) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forſlag til Lov om forſtellige nye Statsbaneanlæg.

4) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forſlag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forſtellige Retsbetjentembeder.

5) Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) m. fl. forelægger:

Forſlag til Lov om Anlæg og Drift af en Særnbane fra Nymindegab til Esbjerg.

6) Folketingsmændene for Ribe Amts 1ſte (S. Sørensen) og 4de Valgkreds (Masmussen) forelægger:

Forſlag til Lov om Meddelelſe af Konceſſion paa Anlæg og Drift af en Særnbane fra Varde til Nymindegab, eventuelt Nørre Nebel.

Mødet hævet Kl. 4 25'.

Dtte og tyvende Møde.

Tirsdagen den 15de November 1892, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortſættelſe af enefte Behandling af Indſtilling af Udvalget for Valgbrevs Prøveſe angaaende Valget i Kjøbenhavn's Amts 3dje Valgkreds.

J. C. Christensen: Grundlovens § 54 ſiger, at ethvert af Tingene afgør Gyldigheden af ſine Medlemmers Valg, og ud af denne Paragraf følger da, at Folketinget kan forkaſte eller godkende et Valg ganſte efter ſit eget Skøn over Valget. Folketinget er ikke bundet af udenforſtaaende Henſyn, men har ſelv at tage ſit Skøn over det Valg, ſom foreligger, og derefter ſtemme, enten det nu vil godkende eller forkaſte Valget. Smid- lertid har Folketinget i Aarenes Løb arbejdet ſig frem mod at komme til en faſt Regel i denne Henſeende, og naar jeg ſkulde nævne, hvilken denne Regel er, maa jeg ſige, at efter mit Skøn og efter mine Underſøgelſer er Folketingets Regel den, at den valgte Kandidat ſkal have en virkelig Majoritet af ſidde paa. Enten denne Majoritet er ſtor eller lille, lægges der ikke Vægt paa, men en virkelig Majoritet maa det være. Har han ikke en ſaadan Majoritet, ere de Fejl, ſom ere begaaede ved Valghandlingen eller ved Valget i det hele taget af den Beſtaffenhed, at Valgets Udfald kunde være blevet et andet, hvis Fejlen ikke havde været, er Folketinget ſtrebet til at forkaſte diſſe Valg. Det er den Braksis, ſom Folketinget er kommet til, og ſom Folketinget har arbejdet ſig mere og mere frem imod, ganſte viſt med en Smule Bakken, men ſom det dog har arbejdet ſig ſikrere og ſikrere frem imod; det tror jeg i Virkeligheden ikke kan benægtes. Jeg kunde nævne mange gode Mænds Vidnesbyrd i den Henſeende ud af Rigsdagstiden, Mænd, ſom ſidde i Folketinget endnu, Mænd, ſom ere gaaede ud af Folketinget, og Mænd, ſom ere døde; men det ſkal jeg dog ikke gøre. Jeg ſkal ikke forlænge Forhandlingerne mere, end ſtrængt taget er nødvendigt, og jeg mener ikke, der er Grund til at